

LIECINIEKA PAPILDUS PRATINĀŠANAS PROTOKOLS

Rīga,

2007. gada 24. oktobrī

Pratināšana sāka plkst. 15:30, pabeigta plkst. 16 un 12 min.

Es, Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta Metodikas nodaļas prokurors A. Ostapko, Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Pirmstiesas izmeklēšanas uzraudzības nodaļas prokurora Anda Mežsarga uzdevumā, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja telpās, Alberta ielā 13, Rīgā, ievērojot Kriminālprocesa likumā (turpmāk – KPL) 142., 145., 147., 149., 151. un 325.-327. panta noteikumus, pratinu papildus kā liecinieku:

Alekseju Loskutovu, personas kods :

(vārds, uzvārds)

kurš vēlas liecināt latviešu valodā un kuram pirms pratināšanas izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi, kas noteiktas KPL 110. un 111. pantā, tai skaitā tiesības neliecināt pret sevi un sev tuviem radniekiem, kas minēti KPL 12. panta piektajā daļā, un pienākumi, kas noteikti KPL 111. pantā. Izraksts no KPL lieciniekam tika izsniegts pratināšanas laikā 19.06.2007.

(liecinieka paraksts)

Liecinieks tiek brīdināts par kriminālatbildību pēc Krimināllikuma 302. panta pirmās daļas par nepamatotu atteikšanos dot liecību un pēc Krimināllikuma 300. panta par apzināti nepatiesu liecību.

(liecinieka paraksts)

Pratināšanas gaita netiek fiksēta skaņu vai attēlu ierakstā.

Liecinieka pratināšanā piedalās:

advokāts, kurš saskaņā ar KPL 104. panta sesto daļu vai 108. panta pirmo daļu uzaicināts juridiskās palīdzības sniegšanai _____ [uz doto brīdi nav nepieciešams] _____
(vārds, uzvārds un praktizēšanas vieta)

tulks _____ [nav nepieciešams] _____,
(vārds, uzvārds un personas kods)

kuram izskaidroti tulka pienākumi, kas norādīti KPL 114. panta otrajā daļā, un kurš brīdināts par kriminālatbildību pēc Krimināllikuma 302. panta otrās daļas par nepamatotu atteikšanos no tulkošanas un pēc Krimināllikuma 300. panta par apzināti nepatiesu tulkojumu. _____

 (tulka paraksts)

Pratināšanu protokolē prokurors A.Ostapko.

Uzaicināts liecināt par viņam zināmajiem apstākļiem, kuriem ir vai var būt nozīme lietā, kā arī par aizdomās turēto, apsūdzēto vai citu kriminālprocesā iesaistītu personu, liecinieks liecina:

Jautājums: Ko Jūs varat liecināt par apstākļiem, kas saistīti ar Jūsu kandidatūras nominēšanu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) priekšnieka amatam un Jūsu apstiprināšanu KNAB priekšnieka amatā?

Atbilde: Es neatceros precīzu datumu, 2004.gada sākumā bija izsludināts konkurss uz vakanto KNAB priekšnieka amatu un es uz šo konkursu pieteicos. Samērā drīz pēc tam, man zvanīja Jāzepts Meikšāns un informēja, ka Aivars Lembergs vēlas ar mani satīties. J.Meikšānu es pazīstu, jo kopā strādājām Latvijas Policijas akadēmijā. Es piekritu satīties ar Aivaru Lembergu, jo apzinājos, ka tikšanās faktam un sarunai ar Aivaru Lembergu ir nozīme, lai mana kandidatūra KNAB priekšnieka amatam tiktu apstiprināta. Man pakal atbrauca Aivars Valcis, kurš man bija pazīstams no laika, kad viņš vēl strādāja kriminālpolicijā un piedalījās eksaminācijas komisiju darbā Latvijas Policijas akadēmijā. A.Valcis mani aizveda uz Ventspils rajonu, blakus Aivara Lemberga īpašumam Puzes pagastā. Mēs runājām Aivara Lemberga automašīnā pie Aivara Lemberga īpašumu iežogotās teritorijas. Sarunu kopumā varētu uzskatīt par iepazīšanās sarunu. Es sapratu, ka Aivars Lembergs vēlas ar mani aprunāties un pavērtēt, kāds es esmu kā cilvēks un kāds varētu būt kā vadītājs KNAB. Jautājumi bija vairāk vērsti uz to, kādas ir manas attiecības ar Jutu Strīķi. Tobrīd mums ar J.Strīķi bija nosacīts konflikts. Viņa bija uzsākusi, manuprāt, nepamatotu disciplinārlietu pret mani. Mēs apspriedām, ka rodas iespajds par J.Strīķes angažētību no politiskās partijas „Jaunais laiks” puses. No sarunas konteksta es sapratu, ka Aivars Lembergs liek cerību, ka es, strādājot KNAB priekšnieka amatā, tikšu vajā no J.Strīķes. Es tomēr Aivaram Lembergam uzsvēru, ka visus lēmumus pieņemšu tikai tad, ja tam būs pietiekams pamats un saskaņā ar likumu. Nekādi konkrēti uzstādījumi no Aivara Lemberga puses man netika doti. Manuprāt, galvenais uz to brīdi bija atrisināt J.Strīķes „problēmu” – „dabūt” viņu prom no KNAB. Nekādus konkrētus faktus par J.Strīķi Aivars Lembergs neminēja, nebija arī nekādi paskaidrojumi, kādēļ viņam J.Strīķe kā amatpersona KNAB nepatīk. Drīzāk viņš izmantoja faktu, ka uz to brīdi sakrita Aivara Lemberga un manis personīgā nepatika pret J.Strīķi. Pirmā tikšanās reize ar Aivaru Lembergu ar šo arī beidzās. Es precīzi neatceros pēc kāda laika posma, tad, kad es jau uzsāku pildīt KNAB priekšnieka pienākumus, Jāzepts Meikšāns man zvanīja un teica, ka Aivars Lembergs vēlas vēlreiz ar mani satīties. Arī šoreiz man pakal atbrauca Aivars Valcis un aizveda mani uz to pašu vietu pie Aivara Lemberga īpašuma Puzes pagastā. Saruna notika Aivara Lemberga automašīnā. Mans pamata iespajds par sarunu bija - „saruna ne par ko”. Arī šoreiz runājām par J.Strīķi. Aivars Lembergs norādīja, ka viņam nepatīk tas, ka J.Strīķe pārāk daudz publiski izsakās par KNAB darbu un izmeklējamām lietām. Aivars Lembergs nepaskaidroja, kas konkrēti un kādi izteikumi no J.Strīķes puses viņam nav patikuši. Es sapratu, ka saruna no Aivara Lemberga puses bija mēģinājums mani pretnostatīt J.Strīķei, lai pastiprinātu manu nepatiku pret viņu. Nekādi konkrēti uzdevumi vai norādījumi šo abu tikšanās reižu laikā no Aivara Lemberga puses man netika doti. Šīs abas reizes vienīgais temats, ko kopīgi apspriedām, bija J.Strīķes jautājums. Trešajā tikšanās reizē Aivars Lembergs uzstājīgi lūdza atjaunot Ilmāru Bodi amatā KNAB, par ko es jau liecināju iepriekš.

Ilmāru Bodi. Rezultāts pareizs